

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY**

ul. Długa 47,85-034 Bydgoszcz
Tel. 52 345-56-44, Fax 52 345-56-17,
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 9 lipca 2013 r.

Znak sprawy: RBG-61-09/13/JM

DECYZJA nr RBG- 11/2013

- I.** Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy – po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko **Grupie Wadowscy sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie**

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

po uprawdopodobnieniu stosowania przez **Grupę Wadowscy sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie** praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

1. stosowaniu postanowień wzorca umowy *Umowa najmu samochodu*, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), o treści:
  - a. „§ 2 ust. 4. *Najemca oświadcza, iż stan techniczny pojazdu jest mu znany a zapoznał się z nim w czasie prezentacji poprzedzającej zawarcie niniejszej umowy. Z tego tytułu Najemca nie wnosi żadnych uwag ani zastrzeżeń.*”
  - b. „§ 8 ust. 6. *„Spory wynikające z tej umowy będą rozpoznawane przez Sąd właściwy dla siedziby Wynajmującego.”*”

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.);

2. stosowaniu postanowień wzorca umowy *Umowa – zamówienie nr KAM.../.../2012*, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), o treści:

- a. *§ 7. Orientacyjny termin przygotowania ..... O terminie wydania samochodu, Kupujący zostanie powiadomiony oddzielnym pismem lub telefonicznie.*”,
- b. *§ 16. Do rozpoznawania sporów mogących wyniknąć w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy, w szczególności z tytułu roszczeń Kupującego z rękojmi, wyłącznie miejscowo właściwy jest sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy (art. 46 kpc).*”,
- c. *„Informujemy, że Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w informatycznej bazie zbiorów danych, której administratorem jest Grupa Wadowscy Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Pacholskiego 2b. Dane są przetwarzane w celach marketingowych i serwisowych, a w szczególności dla nawiązania z Panią/Panem kontaktu dotyczącego promocji naszych produktów i usług. Grupa Wadowscy Sp. z o.o. może udostępniać te dane dealerom i przedstawicielom grupy kapitałowej. Informujemy również, że ma Pani/Pan prawo wglądu do swoich danych oraz ich poprawiania.*”

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.)

i po przyjęciu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów złożonego przez Grupę Wadowscy sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie zobowiązania do zaniechania tych działań poprzez:

1. zaniechanie stosowania z dniem otrzymania decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowień wzorca umowy „Umowa najmu samochodu” wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), o treści:
  - a. *„§ 2 ust. 4. Najemca oświadcza, iż stan techniczny pojazdu jest mu znany a zapoznał się z nim w czasie prezentacji poprzedzającej zawarcie niniejszej umowy. Z tego tytułu Najemca nie wnosi żadnych uwag ani zastrzeżeń.” – poprzez jego wykreślenie z wzorca umowy*
  - b. *„§ 8 ust. 6. „Spory wynikające z tej umowy będą rozpoznawane przez Sąd właściwy dla siedziby Wynajmującego.”- poprzez jego wykreślenie z wzorca umowy i zastąpienie go postanowieniem o następującej treści:*

„Do rozpoznawania sporów mogących wyniknąć w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy pomiędzy Wynajmującym nie będącym konsumentem, wyłącznie właściwy miejscowo jest sąd właściwy dla siedziby Wynajmującego”

2. zaniechanie stosowania z dniem otrzymania decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowień wzorca „Umowa – zamówienie nr KAM .../.../2012” wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), o treści:
  - a. *§ 7. Orientacyjny termin przygotowania ..... O terminie wydania samochodu, Kupujący zostanie powiadomiony oddzielnym pismem*

lub telefonicznie.” – poprzez jego wykreślenie z wzorca umowy i zastąpienie go postanowieniem o następującej treści:

**„Termin wydania pojazdu wraz z wyposażeniem dodatkowym wynosi .....
[należy wpisać liczbę] tygodni od momentu wpłaty zaliczki. O terminie wydania samochodu, Kupujący zostanie zawiadomiony oddzielnym pismem lub telefonicznie.”**

- b. § 16. *Do rozpoznawania sporów mogących wyniknąć w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy, w szczególności z tytułu roszczeń Kupującego z rękojmi, wyłącznie miejscowo właściwy jest sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy (art. 46 kpc).*” – poprzez jego wykreślenie z wzorca umowy i zastąpienie go postanowieniem o następującej treści:

„Do rozpoznania sporów mogących wyniknąć w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy pomiędzy Sprzedawcą a Kupującym nie będącym konsumentem, w szczególności z tytułu roszczeń Kupującego z rękojmi, wyłącznie właściwy miejscowo jest sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy.”

- c. *„Informujemy, że Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w informatycznej bazie zbiorów danych, której administratorem jest Grupa Wadowscy Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Pachońskiego 2b. Dane są przetwarzane w celach marketingowych i serwisowych, a w szczególności dla nawiązania z Panią/Panem kontaktu dotyczącego promocji naszych produktów i usług. Grupa Wadowscy Sp. z o.o. może udostępniać te dane dealerom i przedstawicielom grupy kapitałowej. Informujemy również, że ma Pani/Pan prawo wglądu do swoich danych oraz ich poprawiania.”* – poprzez jego wykreślenie ze wzorca umowy i zastąpienie go postanowieniem o następującej treści:

„Niniejszym, na podstawie art. 24 ust. 1 ust z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych informujemy, że Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w informatycznej bazie zbiorów danych, której administratorem jest Grupa Wadowscy Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ulicy Pachońskiego 2b. Pani/Pana dane będą przetwarzane w celach marketingowych naszych produktów i usług oraz serwisowych. Informujemy również, że ma Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych osobowych oraz ich poprawiania, a podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest dobrowolne.”

3. doręczenie w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji Prezesa UOKiK wszystkim konsumentom, pozostającym w stosunkach prawnych wynikających z zawartych umów, propozycji aneksów do zawartych umów zawierających wszystkie zmiany wynikające z treści zobowiązania, złożonego przez Grupę Wadowscy Sp. z o.o. w Krakowie i przyjętego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opisanego szczegółowo powyżej w pkt I.1 a-b i I.2 a-c

- II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

nakłada się na Grupę Wadowscy sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie obowiązek przedłożenia Prezesowi UOKiK sprawozdania z wykonania nałożonych zobowiązań, w szczególności dokumentów potwierdzających wykonanie zobowiązania, w terminie 2 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK), na skutek zawiadomienia konsumenta, przeprowadził postępowanie wyjaśniające, mające na celu wstępne ustalenie, czy wzorce umów stosowanych przez Grupę Wadowscy sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (dalej: Grupa Wadowscy, Spółka lub Strona) zawierające niedozwolone postanowienia umowne, a co za tym idzie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, tj. art. 479³⁸§1 i art. 479³⁹ k.p.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. oraz mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorów umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Analiza wzorców umów przeprowadzona w toku ww. postępowania wyjaśniającego uzasadniła podejrzenie stosowania przez Grupę Wadowscy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowieniem nr RBG-74/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r. wszczął postępowanie w sprawie stosowania przez Grupę Wadowscy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów opisanych na wstępie niniejszej decyzji. Tym samym postanowieniem Prezes UOKiK zaliczył w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu wyjaśniającym.

W odpowiedzi na przedstawione zarzuty, Grupa Wadowscy – w piśmie z dnia 23 kwietnia 2013 r. – złożyła zobowiązanie do zaniechania stosowania praktyki w zakresie wskazanym w punktach I. 1. b. oraz I. 2. Przedsiębiorca podjął nadto merytoryczną polemikę w zakresie zasadność zarzutu z punktu I. 1. a. postanowienia o wszczęciu postępowania („§ 2 ust. 4. *Najemca oświadcza, iż stan techniczny pojazdu jest mu znany a zapoznał się z nim w czasie prezentacji poprzedzającej zawarcie niniejszej umowy. Z tego tytułu Najemca nie wnosi żadnych uwag ani zastrzeżeń.*”), zastrzegając jednocześnie, że w razie odmiennej oceny dokonanej przez Prezesa UOKiK, usunie z wzorca umowy najmu samochodu również i to postanowienie.

Po wezwaniu do sprecyzowania zakresu zobowiązania, Grupa Wadowscy – w piśmie z dnia 4 czerwca 2013 r. - zobowiązała się do zaniechania stosowania wszystkich zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK postanowień wzorców umów najmu i sprzedaży samochodów.

Prezes UOKiK zawiadomił Stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Z powyższego uprawnienia Strona nie skorzystała.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes UOKiK ustalił, iż Grupa Wadowscy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie jest przedsiębiorcą wpisanym od dnia 20 marca 2008 r. do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000301792, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Przedmiot działalności przedsiębiorcy, zgodnie z wpisem do ww. rejestru, stanowią m.in. sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych, furgonetek pozostałych pojazdów, jak również wynajem i dzierżawa tego typu pojazdów.

(dowód: Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS z dnia 13 czerwca 2013 r.)

Grupa Wadowscy od początku swojej działalności stosuje – w zakresie sprzedaży i najmu samochodów konsumentom – wzorce umów: *Umowa najmu samochodu* oraz *„Umowa – zamówienie nr KAM .../.../2012”*, zawierające następujące postanowienia:

1. *Umowa najmu samochodu:*

- a. *„§ 2 ust. 4. Najemca oświadcza, iż stan techniczny pojazdu jest mu znany a zapoznał się z nim w czasie prezentacji poprzedzającej zawarcie niniejszej umowy. Z tego tytułu Najemca nie wnosi żadnych uwag ani zastrzeżeń.”*,
- b. *„§ 8 ust. 6. „Spory wynikające z tej umowy będą rozpoznawane przez Sąd właściwy dla siedziby Wynajmującego.”*

2. *Umowa – zamówienie nr KAM.../.../2012:*

- a. *§ 7. Orientacyjny termin przygotowania ..... O terminie wydania samochodu, Kupujący zostanie powiadomiony oddzielnym pismem lub telefonicznie.”*,
- b. *§ 16. Do rozpoznawania sporów mogących wyniknąć w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy, w szczególności z tytułu roszczeń Kupującego z rękojmi, wyłącznie miejscowo właściwy jest sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy (art. 46 kpc).”*,
- c. *„Informujemy, że Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w informatycznej bazie zbiorów danych, której administratorem jest Grupa Wadowscy Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Pacholskiego 2b. Dane są przetwarzane w celach marketingowych i serwisowych, a w szczególności dla nawiązania z Panią/Panem kontaktu dotyczącego promocji naszych produktów i usług. Grupa Wadowscy Sp. z o.o. może udostępniać te dane dealerom i przedstawicielom grupy kapitałowej. Informujemy również, że ma Pani/Pan prawo wglądu do swoich danych oraz ich poprawiania.”*

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Przepis art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego,

w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy podejrzenia stosowania przez Grupę Wadowscy, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu niedozwolonych postanowień wzorów umów. Praktyka ta może dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów przedsiębiorcy, którzy chcieliby skorzystać z jego oferty i zawrzeć umowę o najem lub sprzedaż samochodu. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Strona postępowania

Zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określony w art. 24 ust. 1 uokik dotyczy jedynie przedsiębiorców, a zatem stroną postępowania prowadzonego przed Prezesem UOKiK może być jedynie podmiot posiadający status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przepisy art. 4 pkt 1 uokik w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz.1447, z późn. zm.) definiują przedsiębiorcę jako osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą – czyli zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową a także zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły – a także mającą charakter zarobkowy.

Grupa Wadowscy, będąc spółką prawa handlowego (osobą prawną) wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, wykonuje działalność usługową m.in. w zakresie sprzedaży i wynajmu pojazdów, która ma charakter zorganizowany, ciągły i zarobkowy.

Wobec powyższego należy uznać, iż Grupa Wadowscy jest w świetle cytowanych przepisów przedsiębiorcą. W konsekwencji, działania skarżonej spółki mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem UOKiK.

Uprawdopodobnienie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Zgodnie z art. 28 ust. 1 uokik, jeżeli w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 uokik, jednak zobowiąże się on do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 uokik pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- uprawdopodobnienia w trakcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, iż przedsiębiorca stosuje niedozwoloną praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy,

- zobowiązania przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Uprawdopodobnienie (*semiplena probatio*) oznacza, że na korzyść Strony postępowania (przedsiębiorcy) odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia – na podstawie okoliczności sprawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że stosuje on określoną w art. 24 uokik praktykę.¹

Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 uokik łącznie.

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- **uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy**
- **uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów**
- **złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę**

Uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy

W niniejszym postępowaniu uprawdopodobnienia wymagają zarzuty określone w punktach I.1 i I. 2 postanowienia nr RBG-74/2013, cytowane na wstępie decyzji.

W świetle tego art. 24 ust. 1 i 2 uokik praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, między innymi stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.).

Należy podkreślić, że wykazanie, iż przedsiębiorca wprowadził do obrotu wzorzec umowy zawierający postanowienia o treści już wpisanej do ww. rejestru (dalej: rejestr), stanowi wystarczającą przesłankę do stwierdzenia bezprawności działania tego przedsiębiorcy.

W przypadku stosowania postanowień umownych, o bezprawności działania przedsiębiorcy przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku, w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. Stosownie do art. 479⁴³ k.p.c., prawomocny wyrok, w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania, postanowienia uznanego za niedozwolone, do rejestru prowadzonego przez Prezesa UOKiK. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu, stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych, tj. stosowanych także przez innych przedsiębiorców, stosujących wobec konsumentów postanowienia o identycznej lub zbliżonej treści. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: SOKiK) wyrażonym w wyroku z dnia 25 maja 2005 r. (sygn. akt XVII Ama 46/04), dla uznania, iż określona klauzula jest niedozwolonym postanowieniem umownym wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych

---

¹ M. Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 681;

wystarczy stwierdzenie, że mieści się ona w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru i nie jest konieczna literalna zgodność porównywanych klauzul. Czynnikiem przesądającym o podobieństwie dwóch klauzul powinien być zatem zamiar, cel, jakiemu ma służyć kwestionowane postanowienie. Jeśli cel utworzenia spornej klauzuli odpowiada celowi sformułowania klauzuli uznanej za niedozwoloną, oba zapisy można uznać za tożsame. Takie stanowisko zajął także Sąd Najwyższy, w uchwale z dnia 13 lipca 2006r. (sygn. akt III SZP 3/06), stwierdzając, że : „(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a uokik [obecnie art. 24 – przyp. własny Prezesa UOKiK] obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a uokik znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27, a także orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącym zasady efektywności. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia wzorców umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Ad I. 1. Umowa najmu samochodu.

a) „§ 2 ust. 4. Najemca oświadcza, iż stan techniczny pojazdu jest mu znany a zapoznał się z nim w czasie prezentacji poprzedzającej zawarcie niniejszej umowy. Z tego tytułu Najemca nie wnosi żadnych uwag ani zastrzeżeń.”

Zacytowane postanowienie może być, w ocenie Prezesa UOKiK, tożsame z postanowieniem nr 939 wpisanym do rejestru dnia 9.11.2005 r. na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: SOKiK) w sprawie o sygn. akt XVII AmC 112/04. Postanowienie to brzmi: „Nabywca potwierdza, że otrzymał w/w pojazd kompletny i sprawny technicznie, bez wad a w szczególności sprawdził wraz ze sprzedawcą sprawność wszystkich podzespołów mających wpływ na bezpieczeństwo pojazdu (...)”.

Kwestionowane postanowienie, podobnie jak wskazana wyżej klauzula wpisana do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, jest postanowieniem niedozwolonym w świetle art. 385¹ § 1 kc, gdyż kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszający jego interesy w zakresie, w jakim narzuca konsumentowi oświadczenie, że stan techniczny pojazdu przekazanego mu w ramach umowy nie budzi jego zastrzeżeń. Postanowienia mogą być tożsame co do zamierzonego przez przedsiębiorcę celu: jest to dla niego uproszczenie procesu odbioru pojazdu, gdyż w rzeczywistości nie pozostawia konsumentowi możliwości sprawdzenia pojazdu i wyrażenia swoich zastrzeżeń. W ten sposób Grupa Wadowscy kieruje czynnościami faktycznymi dokonywanymi zwykle w związku z odbiorem pojazdu (ogłędziny, sprawdzenie stanu pojazdu) z korzyścią dla siebie – jeżeli bowiem kontrahent przedsiębiorcy nie wnosi

żadnych uwag, to znaczy, że wydano mu pojazd sprawny i nieuszkodzony. Celem obu postanowień jest więc zabezpieczenie praw przedsiębiorcy, kosztem uprawnień konsumenta. Tożsamy jest też skutek w postaci pozbawienia konsumenta roszczeń lub instrumentu ochrony przed roszczeniami przedsiębiorcy. Można bowiem wskazać na dwie sytuacje – po pierwsze, najemca może twierdzić, że samochód w trakcie najmu nie działał sprawnie i żądać przykładowo obniżenia czynszu najmu, odszkodowania za szkodę poniesioną w związku z awarią czy też zapłaty przez przedsiębiorcę mandatów karnych otrzymanych przez konsumenta w związku z niesprawnością pojazdu. Po drugie, to wynajmujący przy zwrocie może zarzucić najemcy uszkodzenie pojazdu. W przypadku, gdy nie odnotowano żadnych spostrzeżeń odnośnie stanu pojazdu w chwili jego wydania konsumentowi, temu ostatniemu trudno będzie dochodzić swoich roszczeń albo uwolnić się od odpowiedzialności za pogorszenie stanu najętej rzeczy.

Wobec powyższego, Prezesa UOKiK uznał przesłankę bezprawności powyższej praktyki za uprawdopodobnioną.

b) „§ 8 ust. 6. „Spory wynikające z tej umowy będą rozpoznawane przez Sąd właściwy dla siedziby Wynajmującego.”

W ocenie Prezesa UOKiK, wyżej wskazane postanowienie można uznać za tożsame z postanowieniem: „*Sądem właściwym do rozstrzygnięcia będzie sąd właściwy dla miejsca siedziby MFRR*” wpisanym do rejestru pod pozycją **879** dnia 20 września 2006 r. na podstawie wyroku SOKiK z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt XVII AmC 9/06. Postanowienie to zostało uznane za niedozwolone, albowiem może stanowić zagrożenie interesu konsumenta. Tożsamość wskazanych postanowień wynika z faktu, iż oba zapisy w sposób niezgodny z prawem określają, jaki sąd będzie właściwy do rozstrzygania sporów, które mogłyby wynikać na tle wykonania umowy. Autonomia stron przy określaniu sądu właściwego dla rozstrzygnięcia sporów pojawiających się na tle wykonania umowy jest ograniczona przez bezwzględnie obowiązujące przepisy kodeksu postępowania cywilnego. Stosownie zatem do art. 27 k.p.c., sądem właściwym do rozpoznania sporów jest sąd ogólnej właściwości pozwanego, bądź, zgodnie z art. 34 k.p.c. sąd miejsca wykonania umowy. Wprawdzie kwestionowane postanowienie nie zamyka konsumentowi drogi sądowej, faktycznie może ją utrudnić w sytuacjach, kiedy zmuszałoby go do prowadzenia procesu przed sądem w odległej miejscowości. Takie działanie mogłoby stanowić znaczne utrudnienie dla dochodzenia roszczeń konsumenta. Ponadto, określenie właściwości sądu w inny sposób niż wynika to z przepisów k.p.c. jest postanowieniem niedozwolonym w rozumieniu art. 385³ pkt 23 k.c. W ocenie Prezesa UOKiK, zakwestionowane postanowienie i klauzula wpisana do rejestru pod nr. 879 wywołują tożsame skutki dla konsumenta; wprawdzie nie mają one identycznego brzmienia, jednakże, w ocenie Prezesa UOKiK, wykładnia treści postanowienia stosowanego przez Grupę Wadowscy, uprawdopodobnia przyjęcie założenia, że mieści się ono w hipotezie przytoczonej klauzuli niedozwolonej. Należy przy tym zaznaczyć, że rejestr zawiera kilkadziesiąt podobnych klauzul dotyczących właściwości sądu, nie może zatem budzić wątpliwości, że stosowane przez Grupę Wadowscy postanowienie wzorca umowy jest niedozwolone. Klauzula nr 879 została wpisana do rejestru w 2006 r., to jest przed rozpoczęciem przez Grupę Wadowscy działalności (2008 r.). Przedsiębiorca powinien był zatem ustalić wzorzec umowy, który nie zawierałby ww. niedozwolonego postanowienia.

Wobec powyższego, Prezesa UOKiK uznał przesłankę bezprawności powyższej praktyki za uprawdopodobnioną.

Ad I. 2. Umowa – zamówienie nr KAM.../.../2012.

a) „§ 7. Orientacyjny termin przygotowania ..... O terminie wydania samochodu, Kupujący zostanie powiadomiony oddzielnym pismem lub telefonicznie.”

W ocenie Prezesa UOKiK wyżej wskazane postanowienie może być tożsame z treścią postanowienia: *"Sprzedawca zawiadomi kupującego o ostatecznym terminie odbioru pojazdu przed upływem terminu odbioru pojazdu. Sprzedawca wraz z zawiadomieniem prześle kupującemu aneks określający ostateczny termin odbioru pojazdu. W przypadku nieotrzymania przez sprzedawcę podpisanego przez kupującego aneksu w terminie 10 dni od dnia jego wysłania, termin określony w aneksie będzie ostatecznym terminem odbioru pojazdu"* wpisanego do rejestru pod pozycją **1160** dnia 8 maja 2007 r. na podstawie wyroku SOKiK z dnia 19 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt XVII AmC 49/04.

Oba porównywane postanowienia nie zobowiązują pozwanego przedsiębiorcy do wydania samochodu nabywcy w ściśle określonym terminie. Przy podpisaniu umowy konsument ma wiedzę jedynie o orientacyjnym, wstępnym terminie odbioru samochodu. W praktyce oznacza to, że nabywca jest zupełnie pozbawiony wpływu na termin wydania mu pojazdu. W uzasadnieniu powołanego wyżej wyroku SOKiK (sygn. akt XVII AmC 49/04), Sąd wskazał również na fakt, że umowa, którą badał, nie gwarantowała nabywcy w przypadku przesunięcia terminu wydania rzeczy prawa odstąpienia od niej ani też odszkodowania np. w postaci kary umownej. Umowa analizowana w niniejszym postępowaniu pozwala natomiast na odstąpienie od niej jedynie w wypadku niezrealizowania umowy na określonych w niej warunkach lub zmiany jej postanowień. Jeżeli jednak termin wydania pojazdu nie jest sprecyzowany, to żadna z tych okoliczności nie zajdzie. Skutek obu postanowień jest zatem w powyższym zakresie ten sam.

W dalszej części uzasadnienia cytowanego wyroku wskazano, iż: *„W ocenie Sądu w podpisanej umowie konsument powinien mieć podany termin odbioru samochodu.”* oraz: *„W świetle przedstawionej argumentacji omawiane postanowienia występujące we wszystkich umowach ows samochodów nowych wyczerpują treść klauzul niedozwolonych z art. 385³ pkt 4 i 8 kc, według których « w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności przewidują postanowienia, z którymi konsument nie miał możliwości zapoznać się przed zawarciem umowy oraz uzależniają spełnienie świadczenia od okoliczności zależnych tylko od woli kontrahenta konsumenta. »”*

W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione wyżej postanowienia mogą być tożsame, tj. treść zakwestionowanego w niniejszym postępowaniu postanowienia mieści się w hipotezie niedozwolonej klauzuli wpisanej do rejestru pod numerem 1160. Zauważalna jest między nimi tożsamość co do celu, którym jest zwolnienie przedsiębiorcy od konsekwencji związanych z nienależytym wykonaniem przezeń umowy, to jest z przekroczeniem umówionego terminu. W obu przypadkach przedsiębiorca po prostu nie zobowiązuje się co do terminu wykonania zobowiązania, pozostawiając sobie uprawnienie jednostronnego poinformowania o nim nabywcy. Tożsamość odnośnie skutków obu klauzul przejawia się w niepewności i niedoinformowaniu konsumenta oraz utrudnieniu lub uniemożliwieniu skorzystania z przysługujących mu uprawnień, m.in. wskazanych w art. 491 kc dotyczącym zwłoki strony umowy wzajemnej w wykonaniu świadczenia.

Z tych względów, według oceny Prezesa UOKiK, można uznać, iż Grupa Wadowscy stosuje niedozwolone postanowienia wzorca umowy tożsame z wyżej wskazanym postanowieniem wpisanym do rejestru.

Wobec powyższego, Prezesa UOKiK uznał przesłankę bezprawności powyższej praktyki za uprawdopodobnioną.

b) „§ 16. Do rozpoznawania sporów mogących wyniknąć w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy, w szczególności z tytułu roszczeń Kupującego z rękojmi, wyłącznie miejscowo właściwy jest sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy (art. 46 kpc).”

W ocenie Prezesa UOKiK wyżej wskazane postanowienie również może być tożsame z treścią postanowienia „Sądem właściwym do rozstrzygnięcia będzie sąd właściwy dla miejsca siedziby MFRR” wpisanego do rejestru pod pozycją 879 dnia 20 września 2006 r. na podstawie wyroku SOKiK z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt XVII AmC 9/06. Postanowienie to zostało uznane za niedozwolone, albowiem może stanowić zagrożenie interesu konsumenta. Tożsamość wskazanych postanowień wynika z faktu, iż obydwie zapisy w sposób niezgodny z prawem określają, jaki sąd będzie właściwy do rozstrzygania sporów, które mogłyby wyniknąć na tle wykonania umowy. Autonomia stron przy określaniu sądu właściwego dla rozstrzygnięcia sporów pojawiających się na tle wykonania umowy jest ograniczona przez bezwzględnie obowiązujące przepisy kodeksu postępowania cywilnego. Stosownie zatem do art. 27 k.p.c., sądem właściwym do rozpoznania sporów jest sąd ogólnej właściwości pozwanego, bądź, zgodnie z art. 34 k.p.c. sąd miejsca wykonania umowy. Wprawdzie kwestionowane postanowienie nie zamyka konsumentowi drogi sądowej, faktycznie może ją utrudnić w sytuacjach, kiedy zmuszałoby go do prowadzenia procesu przed sądem w odległej miejscowości. Takie działanie mogłoby stanowić znaczne utrudnienie dla dochodzenia roszczeń konsumenta. Ponadto, określenie właściwości sądu w inny sposób niż wynika to z przepisów k.p.c. jest postanowieniem niedozwolonym w rozumieniu art. 385³ pkt 23 k.c. W ocenie Prezesa UOKiK, zakwestionowane postanowienie i klauzula wpisana do rejestru wywołują tożsame skutki dla konsumenta; wprawdzie nie mają one identycznego brzmienia, jednakże, w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia treści postanowienia stosowanego przez Grupę Wadowscy, uprawdopodobnia przyjęcie założenia, że mieści się ono w hipotezie przytoczonej klauzuli niedozwolonej. Należy przy tym zaznaczyć, że rejestr zawiera kilkadziesiąt podobnych klauzul dotyczących właściwości sądu, nie może zatem budzić wątpliwości, że stosowane przez Grupę Wadowscy postanowienie wzorca umowy jest niedozwolone. Klauzula nr 879 została wpisana do rejestru w 2006 r., to jest przed rozpoczęciem przez Grupę Wadowscy działalności (2008 r.). Przedsiębiorca powinien był zatem ustalić wzorzec umowy, który nie zawierałby ww. niedozwolonego postanowienia.

Wobec powyższego, Prezesa UOKiK uznał przesłankę bezprawności powyższej praktyki za uprawdopodobnioną.

c) „Informujemy, że Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w informatycznej bazie zbiorów danych, której administratorem jest Grupa Wadowscy Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Pacholskiego 2b. Dane są przetwarzane w celach marketingowych i serwisowych, a w szczególności dla nawiązania z Panią/Panem kontaktu dotyczącego promocji naszych produktów i usług. Grupa Wadowscy Sp. z o.o. może udostępniać te dane dealerom i przedstawicielom grupy kapitałowej. Informujemy również, że ma Pani/Pan prawo wglądu do swoich danych oraz ich poprawiania.”

Powyższe postanowienie może zostać, w ocenie Prezesa UOKiK, uznane za tożsame z postanowieniem wzorca umów wpisanym do rejestru dnia 20 września 2006 r. pod numerem

880 na podstawie wyroku SOKiK z dnia 20 lipca 2006 r. (sygn. akt XVII Amc 9/06), o treści: *„Równocześnie Uczestnik gremium wyraża zgodę na przetwarzanie i przekazywanie swoich danych osobowych innym instytucjom. Dane osobowe podawane są dobrowolnie, jednak są niezbędne do zawarcia umowy”*.

Wskazane powyżej postanowienie oraz postanowienie wpisane do rejestru dotyczą wyrażenia przez konsumenta zgody na wykorzystanie przez przedsiębiorcę jego danych osobowych dla celów innych niż związane z wykonaniem umowy. Postanowienia takie stanowią niedozwolone postanowienia umowne w rozumieniu art. 385¹ § 1 k.c.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lipca 2006 r. sygn. akt XVII Amc 9/06 SOKiK zakwestionował taką konstrukcję wzorca umownego, gdzie zgoda konsumenta na wykorzystywanie przez administratora jego danych osobowych w celach nie związanych z wykonaniem umowy, jest nierozzerwalnie związana z wyrażeniem zgody przez konsumenta na przetwarzanie jego danych osobowych w celu realizacji zawartej umowy. Przy takiej konstrukcji wzorca konsument pozbawiony jest możliwości podjęcia rzeczywistej decyzji w zakresie przekazywania danych osobowych w celach innych niż związane z realizacją umowy, gdyż podpis konsumenta złożony pod treścią umowy jest traktowany jako jednoznaczny ze złożeniem oświadczenia woli dotyczącego zgody konsumenta na przekazywanie jego danych osobowych osobom trzecim, nie będącym stroną stosunku cywilnoprawnego ani też nie uczestniczącym w wykonaniu zobowiązania. W ocenie SOKiK powyższe postanowienie kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy.

Przedstawiona przez SOKiK analiza postanowienia nr 880 ma zastosowanie również do klauzuli zakwestionowanej w niniejszym postępowaniu. Wprawdzie zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (uodo)² przedsiębiorca ma prawo gromadzić i przetwarzać dane osobowe klienta, m.in. gdy jest to konieczne do realizacji umowy (art. 23 ust. 1 pkt 3 uodo) lub też gdy jest to niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów, takich jak marketing bezpośredni własnych produktów (art. 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z ust. 4 pkt 1 uodo), jednakże nie wchodzi w zakres tego uprawnienia udostępnianie danych osobowych podmiotom trzecim. Do takich należy w niniejszym przypadku zaliczyć dealerów i przedstawicieli grupy kapitałowej przedsiębiorcy niezaangażowanych w realizację umowy. Dodatkowo, nie wskazano m.in. jakim dokładnie podmiotom dane będą przekazywane i jakie uprawnienia przysługują konsumentom w związku z przekazaniem ich danych.

Należy podkreślić, że przedsiębiorcy nie mogą wymuszać na konsumentach ich zgody na przekazywanie danych osobowych dla celów nie związanych z realizacją umowy oraz do ich przekazywania osobom trzecim poprzez równoczesne wyrażenie zgody na wykorzystanie ich danych w związku z realizacją umowy. Powyższe wynika z wadliwej konstrukcji wzorca umownego. Konsument powinien mieć możliwość wyrażenia zgody na przekazywanie danych podmiotom trzecim.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że analizowane postanowienie dotyczące wyrażenia przez konsumenta zgody na wykorzystanie przez przedsiębiorcę jego danych osobowych dla celów innych niż związane z wykonaniem umowy, może kształtować prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Ponadto jest tożsame z postanowieniem wpisanym do rejestru, mimo pewnych różnic w sformułowaniu i co do użytych zwrotów porównywanych klauzul. Jeżeli chodzi o różnice, to wskazać można tylko na jeszcze dalej idące – w porównaniu z klauzulą nr 880 - naruszenie praw konsumentów związane ze stosowaniem kwestionowanego w niniejszym

---

² Ustawa z dnia 29.08.1997 o ochronie danych osobowych (t.j. Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

postępowaniu postanowienia. Grupa Wadowscy bowiem w ogóle nie pyta się o zgodę konsumenta na przekazywanie jego danych, a jedynie informuje o tym fakcie. W praktyce cel i skutek obu postanowień są takie same. Zgodnie bowiem z postanowieniem nr 880, mimo użycia sformułowania „uczestnik wyraża zgodę”, konsument nie ma *de facto* wyboru, czy zgodę wyrazić czy też nie. Nie ma zatem literalnej, dosłownej tożsamości między klauzulami, jednakże oczywistym jest, zdaniem Prezesa UOKiK, że służą temu samemu celowi – zabezpieczeniu interesów przedsiębiorcy związanych z jego relacjami z podmiotami trzecimi. Skutkiem obu porównywanych postanowień jest natomiast pozbawienie konsumenta wpływu na przetwarzanie i przekazywanie jego danych osobowych, w tym między innymi brak wiedzy o podmiotach gromadzących przekazane dane, o celach w jakich są wykorzystywane, o dalszych podmiotach, którym mogą być przekazane etc.

Wobec powyższego, Prezesa UOKiK uznał przesłankę bezprawności powyższej praktyki za uprawdopodobnioną.

Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów sformułowała definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3 uokik, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art.1 ust.1 ww. ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 10 lipca 2008r., sygn. VI ACa 306/08)³.

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.*

W ocenie Prezesa UOKiK, praktyka zarzucana Grupie Wadowscy może dotyczyć wszystkich aktualnych i potencjalnych klientów, chcących wynająć lub kupić samochód.. Zatem stroną umowy zawieranej przez skarżonego przedsiębiorcę mogli być zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy przyszli, potencjalni klienci zamierzający skorzystać z usług świadczonych przez Grupę Wadowscy. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogą dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem mogą naruszać zbiorowy interes konsumentów.

W świetle powyższego, za uprawdopodobnione należy uznać naruszenie przez Grupę Wadowscy zbiorowych interesów konsumentów.

Zobowiązanie przedsiębiorcy

---

³ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa (...)*, op.cit., s. 962;

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek, warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest przyjęcie przez przedsiębiorcę określonego zobowiązania. Zobowiązanie przedsiębiorcy stanowi jednostronny akt woli, który w sytuacji wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 uokik staje się obowiązkiem prawnym.⁴

Zobowiązanie może polegać na podjęciu działania bądź zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów.

W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez Grupę Wadowscy zobowiązania do zmiany zakwestionowanych postanowień, o których mowa w pkt. I. 1 i I. 2 niniejszej decyzji, na postanowienia zgodne z prawem oraz do doręczenia w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK wszystkim konsumentom pozostającym w stosunkach prawnych wynikających z zawartych umów propozycji aneksów do zawartych umów zawierających wszystkie ww. zmiany, Prezes UOKiK uznał, iż w tak ustalonych okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania przedsiębiorcy i wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 uokik.

Poskreslić przy tym należy, iż Spółka kieruje swoją ofertę (sprzedaż oraz wynajem samochodów) nie tylko do konsumentów, ale również do innych podmiotów. Wobec powyższego będące przedmiotem analizy wzorce umowne stosowane są zarówno w relacjach B2C (ang. *Business-to-consumer*) jak również w relacjach B2B (ang. *Business to Business*). Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż treść zobowiązania określona w pkt I.1 b oraz I.2.b eliminuje stosowane praktyki w obrocie konsumenckim. Spółka zastrzegła bowiem, że postanowienie dotyczące właściwości miejscowej sądu ze względu na jej siedzibę znajdzie zastosowanie jedynie dla podmiotów nie będących konsumentami. W tej sytuacji w obrocie B2C zastosowanie będą miały przepisy k.p.c. odnoszące się do właściwości sądu.

W ocenie Prezesa UOKiK zobowiązanie przedstawione przez przedsiębiorcę zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów, stąd wniosek Spółki o wydanie decyzji zobowiązującej w zakresie zarzutu z punktu I sentencji decyzji, należało uwzględnić.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

II. Obowiązek składania informacji o stopniu realizacji zobowiązania.

Stosownie do art. 28 ust. 3 uokik elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK obowiązku składania w terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK informacji o stopniu realizacji zobowiązań, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie zaś obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy⁵, a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie. Grupa Wadowscy winna przede wszystkim dokonać zmiany wzorców i przedłożyć je Prezesowi UOKiK w wersji po zmianach, jak również zaproponować konsumentom pozostającym w stosunkach prawnych wynikających z zawartych umów dokonanie zmian w

---

⁴ M.Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa (...)*, op.cit., s. 681-682;

⁵ D.Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa(...)*, op.cit., s.1055.

umowach, wynikających z niniejszej decyzji i przedłożyć Prezesowi UOKiK dokumenty poświadczające wykonanie zobowiązania w tej mierze.

Wyznaczony na złożenie sprawozdania termin – 2 miesiące od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji - jest terminem odpowiednim, wystarczającym do wykonania nałożonego obowiązku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska*

Otrzymują:

reprezentujący przedsiębiorcę:

Grupa Wadowscy sp. z o.o.
Ul. Pachońskiego 2B
31-223 Kraków

2. a/a.